

Sygn. akt: XU 801/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 26 czerwca 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **M. R.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 18 września 2013 r. znak: (...)

w sprawie **M. R.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o świadczenie rehabilitacyjne

1. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i zwalnia wnioskodawcę M. R. z obowiązku zwrotu pobranego świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 maja 2013 r. do 6 czerwca 2013 r. w kwocie łącznej wraz z odsetkami 2.782,40 zł (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt dwa 40/100),
2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala,
3. nie obciąża stron kosztami postępowania.

Sygn. akt X U 801/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 18 września 2013r., znak: (...) odmówił ubezpieczonemu M. R. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 01 maja 2013 r. do dnia 06 czerwca 2013 r., zobowiązując nadto wnioskodawcę do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego na fundusz chorobowy w kwocie 2.782,40 zł wraz z należnymi odsetkami w wysokości 109,01 zł – łącznie 2.891,41 zł.

Zdaniem strony pozwanej świadczenie rehabilitacyjne po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego za okres od dni 01 maja 2013 r. do dnia 06 czerwca 2013 r. nie przysługuje wnioskodawcy na podstawie art.13 ust. 1 pkt 2 i art. 22 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – t.j. D..U. z 2014r., poz. 159.

Podstawą żądania zwrotu świadczenia rehabilitacyjnego za w/w okres jest art. 84 ust. 1 i ust.2 oraz art.11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1442) w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1, art.18 ust 1, art.22 oraz art.66 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wniósł o uchylenie lub zmianę zaskarżonej decyzji, potrącenie kwoty otrzymanego świadczenia rehabilitacyjnego po ustaniu stosunku pracy z kwoty należnego świadczenia rehabilitacyjnego z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej za ten sam okres oraz z tytułu zasiłku chorobowego za okres od dnia 17 lipca 2013r. do dnia 19 lipca 2013r. , o anulowanie odsetek od naliczonego świadczenia oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. R. ur. (...) z zawodu mechanik, do dnia 30 kwietnia 2013r. był zatrudniony w B. (...) W. S. na stanowisku specjalisty d/s rozliczeń szkód komunikacyjnych. Od dnia 11 maja 2002r. wnioskodawca był niezdolny do pracy i otrzymał od lekarza leczącego zaświadczenie o niezdolności do pracy. Wnioskodawca z dniem 08 listopada 2012r. wykorzystał okres zasiłkowy w ilości 182 dni. Wnioskodawca wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 14 listopada 2012r. ustalono, że wnioskodawca jest niezdolny do pracy i w związku z rokowaniem odzyskania niezdolności do pracy istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 4 miesięcy. Decyzja z dnia 26 listopada 2011r. strona pozwana przyznała wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 09 listopada 2012r. do 08 marca 2013. W dniu 05 marca 2013r. wnioskodawca złożył kolejny wniosek o ustalenie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres. W złożonym w dniu 22 marca 2013r. oświadczenie wnioskodawca podał, że jego ubezpieczenie z tytułu zatrudnienia trwało do 30 kwietnia 2012r. oraz, że prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą od 2005. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 22 marca 2013r. ustalono, że wnioskodawca jest niezdolny do pracy i w związku z rokowaniem odzyskania niezdolności do pracy istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres 3 miesięcy. Decyzja z dnia 04 kwietnia 2013r. strona pozwana przyznała wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 09 marca 2013r. do 06 czerwca 2013. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 04 lipca 2013r. wnioskodawca został uznany za zdolnego do pracy. Decyzją z dnia 15 lipca 2013r. strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W decyzji z dnia 04 kwietnia 2013r. znajduje się pouczenie iż świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową. O okolicznościach mających wpływ na uprawnienia do świadczenia rehabilitacyjnego należy niezwłocznie powiadomić podmiot dokonujący wypłaty.

Decyzją z dnia 18 września 2013r., znak: (...) strona pozwana odmówiła ubezpieczonemu M. R. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 01 maja 2013 r. do dnia 06 czerwca 2013 r., zobowiązując nadto wnioskodawcę do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego na fundusz chorobowy w kwocie 2.782,40 zł wraz z należnymi odsetkami w wysokości 109,01 zł – łącznie 2.891,41 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na częściowe uwzględnienie z następujących powodów:

Wnioskodawca w trybie art.477⁹ kpc złożył odwołanie od decyzji wydanej przez organ rentowy w dniu 18 września 2013r. odmawiającej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01 maja 2013r. do 06 czerwca 2013r. i jednocześnie zobowiązującą go do zwrotu na fundusz chorobowy nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego wraz z odsetkami za w/w okres.

W niniejszej sprawie rozstrzygnięcia wymagają dwie kwestie: pierwsza to prawo wnioskodawcy do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01 maja 2013r. do 06 czerwca 2013r., druga to: czy pobrane za w/w okres świadczenie rehabilitacyjne jest świadczeniem nienależnym jak twierdzi strona pozwana.

Faktem bezspornym jest w sprawie, że decyzją z dnia 04 kwietnia 2013r. strona pozwana przyznała wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 09 marca 2013r. do 06 czerwca 2013. oraz to, że w oświadczeniu składanym przy ubieganiu się o świadczenie rehabilitacyjne z dnia 22 marca 2013r. wnioskodawca podał, że jego ubezpieczenie z tytułu zatrudnienia trwało do 30 kwietnia 2012r. oraz, że prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą od 2005r. Strona pozwana była więc od października 2012r. poinformowana, że ubezpieczenie wnioskodawcy z tytułu zatrudnienia będzie trwało do dnia 30 kwietnia 2013r., a od marca 2013r. była poinformowana, że wnioskodawca do dnia 30 kwietnia 2013r. był zatrudniony i z dniem 01 maja 2013r. ustało jego ubezpieczenie oraz, że od 2005r. prowadzi działalność gospodarczą.

Stosownie do art. 13 ust.1 pkt.2 i art.22 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – t.j.Dz.U. z 2014r., poz. 159, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, nie przysługuje za okres po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy min. kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Powyższy przepis stosuje się do świadczenia rehabilitacyjnego. Ubezpieczony po ustaniu zatrudniania kontynuował działalność gospodarczą, która stanowiła tytuł do objęcia go dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym i w związku z tym traci prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01 maja 2013r. do 06 czerwca 2013r.

Zdaniem Sądu wnioskodawca nie jest jednak zobowiązany do zwrotu pobranego świadczenia rehabilitacyjnego wraz z odsetkami w kwocie 2.891,41 zł., albowiem zgodnie z art.84 ust.1 i ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania.
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Zdaniem Sądu wnioskodawca nie wprowadził w błąd organ wypłacający świadczenie ani też nie przedłożyła nieprawdziwych dokumentów, które były podstawą ustalenia prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Strona pozwana była w posiadaniu informacji, że z dniem 30 kwietnia 2013r. ustało ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy w związku z ustaniem zatrudnienia oraz, że od 2005r. prowadzi on działalność gospodarczą. W tym względzie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wnioskodawcy złożonym w odwołaniu od decyzji strony pozwanej z dnia 18 września 2013r. oraz złożonym na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2014r.. Wnioskodawca nie wprowadził w błąd organ wypłacający świadczenie ani też nie przedłożyła nieprawdziwych dokumentów, które były podstawą ustalenia prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Wprawdzie wnioskodawca został pouczony w decyzji z dnia 26 listopada 2012r. i z dnia 04 kwietnia 2013r. przez organ wypłacający o okolicznościach powodujących brak prawa do świadczenia, ale strona pozwana decyzją z dnia 04 kwietnia 2013r. wypłaciła wnioskodawcy świadczenie za okres od 09 marca 2013r. do dnia 06 czerwca 2013r. będąc w posiadaniu tych informacji.

Zdaniem Sądu organ wypłacający świadczenie musi ustalić wszystkie okoliczności mające wpływ na prawa do świadczenia, a takie okoliczności jak ustanie z dniem 30 kwietnia 2013r. zatrudnienia wnioskodawcy i kontynuowanie przez wnioskodawcę od 2005r. działalności gospodarczej były znane organowi rentowemu w dacie wydania decyzji z dnia 04 kwietnia 2013r. Wnioskodawca nie wprowadził również w błąd organ wypłacający świadczenie, gdyż

dostarczyła stronie pozwanej oświadczenie w dniu 22 marca 2013r. Zdaniem Sądu, pobrane więc w okresie od dnia 01 maja 2013r. do 06 czerwca 2013r. świadczenie rehabilitacyjne nie jest świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 84 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Z tych względów zaskarżona decyzja strony pozwanej w tej części musi ulec zmianie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i § 2 kpc, orzekł jak w pkt I i II orzeczenia.

Orzeczenie o kosztach w pkt III wydane zostało na podstawie art. 102 kpc.